

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 80/19

Λουξεμβούργο, 20 Ιουνίου 2019

Απόφαση στην υπόθεση C-100/18

Línea Directa Aseguradora, S.A. κατά Segurcaixa, Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Περίπτωση, κατά την οποία όχημα σταθμευμένο σε ιδιωτικό κλειστό χώρο στάθμευσης ακινήτου για περισσότερες από είκοσι τέσσερις ώρες ανεφλέγη, προκαλώντας πυρκαγιά, η οποία οφείλεται στο ηλεκτρικό κύκλωμα του οχήματος, και προκάλεσε ζημιές στο εν λόγω ακίνητο, εμπίπτει στην έννοια του όρου «κυκλοφορία οχημάτων» της οδηγίας σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία αυτοκινήτων

Τον Αύγουστο του 2013, όχημα σταθμευμένο σε ιδιωτικό κλειστό χώρο στάθμευσης ακινήτου, το οποίο δεν είχε κυκλοφορήσει για περισσότερες από είκοσι τέσσερις ώρες, ανεφλέγη, προκαλώντας ζημιές. Η πυρκαγιά οφειλόταν στο ηλεκτρικό κύκλωμα του οχήματος. Ο κύριος του οχήματος είχε συνάψει σύμβαση ασφάλισης της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων με την Línea Directa Aseguradora, S.A. (στο εξής: Línea Directa). Το ακίνητο ήταν ασφαλισμένο στην Segurcaixa, Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (στο εξής: Segurcaixa), η δε ιδιοκτήτρια εταιρία έλαβε αποζημίωση ύψους 44 704,34 ευρώ για τις ζημιές που προκλήθηκαν στο ακίνητο από την ανάφλεξη του οχήματος.

Τον Μάρτιο του 2014, η Segurcaixa ενήγαγε τη Línea Directa, με σκοπό να υποχρεωθεί η τελευταία σε απόδοση της καταβληθείσας αποζημίωσης, προβάλλοντας ότι ο ασφαλιστικός κίνδυνος επήλθε λόγω τροχαίου περιστατικού καλυπτόμενου από την ασφάλιση αυτοκινήτων του οχήματος. Το αίτημα της Segurcaixa απορρίφθηκε σε πρώτο βαθμό αλλά, στο πλαίσιο της κατ'έφεση δίκης, η Línea Directa υποχρεώθηκε να καταβάλει το ποσό αποζημίωσης που είχε ζητήσει η Segurcaixa, καθώς το αρμόδιο δικαστήριο έκρινε ότι συνιστά «τροχαίο περιστατικό», κατά την έννοια του ισπανικού δικαίου, «περίπτωση ανάφλεξης οχήματος προσωρινώς σταθμευμένου σε ιδιωτικό κλειστό χώρο στάθμευσης, οσάκις η ανάφλεξη αυτή οφείλεται σε εγγενείς στο όχημα αιτίες χωρίς να έχει μεσολαβήσει πράξη τρίτου».

Η Línea Directa άσκησε αναίρεση κατά της ως άνω απόφασης ενώπιον του Tribunal Supremo (Ανωτάτου Δικαστηρίου, Ισπανία). Το δικαστήριο αυτό, διατηρώντας αμφιβολίες ως προς την ενδεδαιγμένη ερμηνεία του όρου «κυκλοφορία οχημάτων», ο οποίος περιέχεται στην οδηγία σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων¹, αποφάσισε να υποβάλει ερωτήματα στο Δικαστήριο.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο εκτιμά ότι ο όρος «κυκλοφορία οχημάτων» καλύπτει περίπτωση κατά την οποία όχημα σταθμευμένο σε ιδιωτικό κλειστό χώρο στάθμευσης ακινήτου ανεφλέγη, προκαλώντας πυρκαγιά, η οποία οφείλεται στο ηλεκτρικό κύκλωμα του οχήματος, και προκάλεσε ζημιές στο εν λόγω ακίνητο, ενώ το όχημα δεν κινήθηκε για περισσότερες από είκοσι τέσσερις ώρες πριν από την εκδήλωση της πυρκαγιάς.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η έννοια του όρου «κυκλοφορία οχημάτων» συνιστά αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης, η ερμηνεία της οποίας δεν μπορεί να αφεθεί στη

¹ Οδηγία 2009/103/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και τον έλεγχο της υποχρέωσης προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής (ΕΕ 2009, L 263, σ. 11).

διακριτική ευχέρεια κάθε κράτους μέλους. Υπογραμμίζει ακόμη ότι ο νομοθέτης της Ένωσης εξακολούθησε να επιδιώκει, και μάλιστα σε ακόμη μεγαλύτερο βαθμό, την επίτευξη του σκοπού της προστασίας των θυμάτων των ατυχημάτων που προκαλούνται από τα οχήματα αυτά.

Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του ², ο όρος «κυκλοφορία οχημάτων» της οδηγίας δεν περιορίζεται στις περιπτώσεις οδικής κυκλοφορίας, και ότι καλύπτει κάθε χρήση οχήματος η οποία ανταποκρίνεται στη συνήθη λειτουργία του οχήματος αυτού, ιδίως οποιαδήποτε χρήση ενός οχήματος ως μέσου μεταφοράς.

Αφενός, το γεγονός ότι το εμπλεκόμενο σε ατύχημα όχημα ήταν εν στάσει κατά τον χρόνο επέλευσης του ατυχήματος δεν αποκλείει, αυτό καθαυτό, ότι η χρήση του συγκεκριμένου οχήματος κατά τον χρόνο αυτόν μπορεί να εμπίπτει στη λειτουργία του ως μέσου μεταφοράς. Αφετέρου, ουδεμία διάταξη της οδηγίας περιορίζει την έκταση της υποχρέωσης ασφάλισης και της προστασίας που εξασφαλίζει η υποχρέωση αυτή στα θύματα ατυχημάτων προκληθέντων από αυτοκίνητα οχήματα, στις περιπτώσεις χρήσης τέτοιων οχημάτων σε ορισμένα εδάφη ή σε ορισμένες οδούς.

Το Δικαστήριο συνάγει εξ αυτού ότι το εννοιολογικό περιεχόμενο του όρου «κυκλοφορία οχημάτων», κατά την οδηγία, δεν εξαρτάται από τα χαρακτηριστικά του εδάφους επί του οποίου χρησιμοποιείται το όχημα αυτό και, ιδίως, από το γεγονός ότι το εμπλεκόμενο όχημα είναι, κατά τον χρόνο του ατυχήματος, εν στάσει και βρίσκεται σε χώρο στάθμευσης. Υπό τις συνθήκες αυτές, κρίνει ότι **η στάθμευση και το χρονικό διάστημα ακινητοποίησης του οχήματος είναι φυσικά και αναγκαία στάδια που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της χρήσης του ως μέσου μεταφοράς**. Επομένως, ένα όχημα, κατά τη διάρκεια στάθμευσής του μεταξύ δύο κινήσεων, χρησιμοποιείται, κατ' αρχήν, κατά τρόπο σύμφωνο με τη λειτουργία που επιτελεί ως μέσο μεταφοράς.

Εν προκειμένω, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **η στάθμευση οχήματος σε ιδιωτικό κλειστό χώρο στάθμευσης συνιστά χρήση του η οποία είναι σύμφωνη με τη λειτουργία του ως μέσου μεταφοράς**. Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από το γεγονός ότι το εν λόγω όχημα στάθμευσε σε αυτόν τον χώρο στάθμευσης για περισσότερες από είκοσι τέσσερις ώρες, δεδομένου ότι **η στάθμευση οχήματος προϋποθέτει ότι αυτό, ενίοτε για μεγάλο χρονικό διάστημα, παραμένει εν στάσει μέχρι την επόμενη κίνησή του**.

Όσον αφορά το γεγονός ότι το επίμαχο ατύχημα οφείλεται σε πυρκαγιά προκληθείσα από το ηλεκτρικό κύκλωμα οχήματος, το Δικαστήριο εκτιμά ότι, εφόσον το όχημα που προκάλεσε το συγκεκριμένο ατύχημα εμπίπτει στον ορισμό του «οχήματος», κατά την έννοια της οδηγίας, δεν συντρέχει λόγος να προσδιοριστεί, μεταξύ των εξαρτημάτων του οχήματος αυτού, εκείνο που προκάλεσε το ζημιογόνο γεγονός, ούτε να καθοριστούν οι λειτουργίες τις οποίες επιτελεί το εν λόγω εξάρτημα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο αναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

² Βλ. ιδίως τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Núñez Torreiro ([C-334/16](#)), και της 15ης Νοεμβρίου 2018, BTA Baltic Insurance Company ([C-648/17](#)).